

Hana Pojerová: Ekonomické nástroje ochrany životního prostředí

Posuzovaná diplomová práce se na 97 stranách věnuje velmi aktuálnímu tématu nástrojů ochrany životního prostředí, a to nástrojům nepřímé regulace, tedy nástrojům ekonomickým. Téma je uchopeno ze široka, vedle ekonomických nástrojů se autorka zabývá i direktivními nástroji a jejich vzájemnými vazbami. Zvolený přístup je jistě logický, v systému uplatňování nástrojů v rámci státní environmentální politiky má své odůvodnění a význam (přesvědčivé důkazy podala již nejedna teoretická práce v minulosti, z nichž autorka bohatě čerpala - především Damohorský, Dienstbier, Sobotka, Štěpánek).

V části I. diplomové práce jsou uvedeny důvody, které vedly k nutnosti vzniku environmentální politiky a jejích nástrojů a jejich kategorizace, autorka se zabývá charakteristikou a funkcí jednotlivých nástrojů ochrany životního prostředí. Jádro práce tvoří část II., která analyzuje administrativně-právní nástroje a poté ekonomické nástroje ochrany životního prostředí, včetně vzájemných vazeb. V závěru II.části dochází autorka k závěrům, ze kterých vyplývá nezbytnost využívání kombinace jednotlivých nástrojů při ochraně životního prostředí.

Jako konkrétní dokreslení předchozího výkladu pak považuji v předložené diplomové práci část III., kde je autorkou analyzován zvolený příklad aplikace ekonomického nástroje, v daném případě moderní a aktuální úprava obchodování s povoleními k emisím skleníkových plynů. Velmi správně se zabývá i rámcem mezinárodního a komunitárního práva.

V závěru práce autorka jen shrnuje dosavadní poznatky, nepouští se do rozsáhlejších úvah *de lege ferenda*.

Pokud jde o celkové hodnocení předložené diplomové práce, konstatuji, že diplomantka prokázala, že se s danou problematikou seznámila na vskutku solidní úrovni, o čemž svědčí mimo jiné i bohatý seznam literatury, se kterou pracovala. Text je poměrně logicky uspořádaný a zdařile vyvažuje právní a věcnou stránku tématu. V některých pasážích, jako např. u dobrovolných nástrojů, bych osobně v některých případech zvolil trochu jiný přístup, např. na str.18 u dohod o ochranných podmínkách autorka jako příklad zvolila § 39 zákona č.114/1992 Sb., s tím, že upozorňuje, že jde jen o teoretické závěry z důvodu prozatímní neexistence takových dohod. Osobně si myslím, že tedy šlo zvolit jiné příklady, např. dohody podle § 68 téhož zákona, které jako institut dobrovolného nástroje zná náš právní řád již 14 let.

Přes výše uvedené drobné výhrady práce splňuje po formální i obsahové stránce požadavky kladené na diplomové práce na PFUK, a proto ji doporučuji k ústní obhajobě. V rámci ní by se mohla diplomantka zabývat následujícími tématy:

- 1) Jakými ekonomickými nástroji by se *de lege ferenda* dalo přispět k řešení současné vysoké úrovně znečištění ovzduší v České republice?
- 2) Jaký je vztah ekonomických nástrojů a nástrojů odpovědnosti za škody na životním prostředí podle směrnice č.2004/35/ES?

V Praze dne 18.října 2006

JUDr. Vojtěch Stejskal, Ph.D.
oponent diplomové práce